

LBRIS

We know
books

Romeo și Julieta

William Shakespeare

LITERA

mici

București

LEBRIS

We know books

Era vară, iar în casa Capulet servitorii alergau de colo-colo să așeze mese și scaune și să care tot felul de vase. Pregăteau pentru seara aceea un mare ospăț în grădină, la care erau așteptați invitați din toată Verona.

Domnul Capulet voia să profite de ocazie pentru ca fiica sa, **Julieta**, să îl întâlnească pe Paris, un pretendent foarte prezentabil și atrăgător. Julieta urma să împlinească paisprezece ani, iar tatăl ei considera că sosise clipa să-i găsească un soț bun. Acesta vedea în Paris candidatul perfect, deoarece, pe lângă faptul că era tânăr și hotărât, se zvonea că se îndrăgostise nebunește de ea.

– Julieta, sper să îl placi la fel de mult pe cât te place el pe tine, i-a spus domnul Capulet ficei sale.

– O, tată! N-am de unde să știu până nu-l văd. Atunci îmi voi asculta inima, iar ea îmi va spune ce simte.

– Nu fi romantică! Dragostea nu are nimic de-a face cu inima!

Ghirlande, măști colorate, o trupă de muzicanți... Grădina Capulet strălucea și răspândea bucurie; era o petrecere fantastică! Și veniseră atât de mulți oameni...!

Numai că Julieta nu dorea să îl cunoască pe Paris, așa că s-a așezat pe una dintre băncile din grădină, ceva mai departe de părinții ei, așteptându-i să vină să o ducă la întâlnire. În timp ce îi urmărea pe oaspeți cum mâncau, dansau și discutau în grupuri restrânse, a observat un băiat care i-a atras atenția.

Totul îi plăcea la el: părul, ochii, zâmbetul... Fixând-o cu privirea, băiatul s-a apropiat de Julieta și a început să-i vorbească așa cum fac îndrăgostiții. Se părea că și tânăra îi lăsase o impresie bună. Au stat de vorbă mult timp și, ca prin farmec, **s-au îndrăgostit!** Apoi cineva a strigat-o pe Julieta, care a fost nevoită să plece. Singurul lucru pe care nu îl aflaseră era numele lor, așa că și-au luat rămas-bun fără să știe măcar din ce familie venea fiecare.

